

[Lilli Gyldenkilde]

kommunal produktion, er lykkedes for flertallet herinde. Arbejdsgiverne har med Industrirådet i spidsen igennem det borgerlige flertal fået skovlen godt og grundigt under det eneste fremadrettede forslag, der nogen sinde er blevet lavet på dette område, og som i sin tid blev vedtaget med socialdemokratiets, det radikale venstres og SFs stemmer. Det var et forslag, der kunne bruges til at skabe arbejdspladser med. Nu viser ikke alene flertallet af regeringspartierne, men også det radikale venstre, igen, hvilken side de vælger her i salen, og det er højresiden; det gamle skal køre videre – der må intet nyt ske.

Af de mange svar, vi har modtaget på stillede spørgsmål i arbejdsmarkedsudvalget, fremgår det, at en lang række kommuner med stor arbejdsløshed end ikke har brugt de midler, der tidligere var afsat til beskæftigelse. Hvorfor nu det, har vi spurgt, og vi har fået det nedslående svar, at det bl.a. skyldes, at kommunerne med bloktilskudsbesparelserne samt inddragelse af deres »overskud«, som regeringen har krævet, ikke kan klare at sætte mange unge i beskæftigelse. Det er beskæmmende.

Jeg skal for min egen part ikke undlade at indskyde, at det nu kun kan være en del af sandheden. Jeg mener, der også er visse kommuner, der klart har vist en mangel på fantasi eller vilje til, at der blev sat noget i gang. Det er der god grund til at huske og tage aktivt op her i forbindelse med kommunevalget. Vi stiller gerne en liste til rådighed for dem, der ønsker at arbejde med det ude i kommunerne.

SF beklager meget, at flertallet har været helt ubøjelet, når det gælder at tage hensyn til de unge under 18 år. Der er ikke ret mange af dem, men de får altså lov til at begynde deres sociale deroute, allerede før de er fyldt 18 år. Hvorfor i alverden kunne der ikke have været taget det hensyn, at disse få unge kunne komme ind i dette beskæftigelsesprojekt? Der er ofte tale om skoletrætte unge, som er kommet ud af skolen på en såkaldt § 33-bestemmelse, der giver mulighed for at forlade skolen før niende klasses afgang. Mange af dem stiller op, når de er til § 33-samtalen, med et stykke papir på, at de har fået et arbejde som arbejdsdreng eller hjælpepege et eller andet sted, og når der så er gået ganske kort tid, kan de alligevel ikke

stilles tilfreds med det, eller også kan arbejdsgiveren ikke bruge dem, og så bliver de fyret, og så er vejen lagt for dem til at komme ind i en dårlig social cirkel. Man burde i det mindste have gjort sig den ulejlighed at medtage de få, som der her er tale om, men som kommer ind i en dårlig social cirkel allerede på det tidspunkt. Men det gælder for dette her ligesom for loven angående langtidsledige: oppositionen skulle intet have igennem, og derfor kunne man ikke engang tage den lille bid med, som er så vigtig for de få, det drejer sig om.

Dette her er igen et eksempel på, at denne regering kan selv og vil selv, godt hjulpet af det radikale venstre, og så bliver resultatet altså også derefter. Oppositionen må indse, at det bliver mere og mere udtalt, og så må de så se at finde ud af at sætte sig sammen og tale om, hvordan vi får ændret det; det kunne sommeren passende blive brugt til.

Ole Vig Jensen (RV):

Når man tager i betragtning, at også dette lovforslags endelige vedtagelse blev udskudt med 14 dage på foranledning af socialdemokratiet, forstår man bedre hr. Ole Vagn Christensens entusiastiske tale her i dag. Men hvad er meningen med at udsætte også dette lovforslag? Er det ønsket om at gå konstruktivt ind i arbejdet? Nej, i det fælles betækningsbidrag fra S og SF siger de rent ud, at dette lovforslag er en tragedie for ungdommen. Så tør jeg nok sige, at der ikke rigtig er grundlag for en seriøs drøftelse med de to partier. Det er jo sandheden.

Jeg vil nøjes med at konstatere, at den samlede indsats over for de unge og de unge ledige er udbygget og forstærket år efter år og også vil blive det i de kommende år. Det er en kendsgerning, at der er flere unge under uddannelse eller i beskæftigelse, end der nogen sinde har været.

Dette lovforslag giver kommunerne yderligere muligheder for at sætte aktiviteter i gang, som skulle kunne være af betydning specielt for de unge ledige. Det er sørgeligt, at socialdemokratiet og SF ikke har tiltro til, at der her er en opgave, som kommunerne kan og vil løfte. Det vil de. I det radikale venstre tror vi på det, og vi har mange udsagn om, at kommunerne kan og vil løfte denne opgave. Vi deler ikke mindretallets